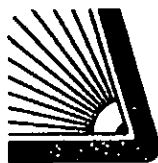

بسم الله الرحمن الرحيم
«ن و القلم و ما یسطرون»

کبوتر خانه

محمد رنجبر

انتشارات نظری

سرشناسه	: رنجبر، محمد / نویسنده
عنوان و نام پدیدآور	: کبوترخانه
مشخصات نشر	: تهران: انتشارات نظری، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری	: ۱۲۸ ص
شابک	: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۲۸۹ - ۰۴۶ - ۷
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
موضوع	: داستان‌های کوتاه فارسی - قرن ۱۴
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۲ ۵۵۵/۷۵/۷۵ PIRA
رده بندی دیویی	: ۸۵۳/۶۲
شماره کتاب‌شناسی ملی	: ۳۰۳۰۲۰۵

نام کتاب: کبوترخانه

نویسنده: محمد رنجبر

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۲

شمارگان: ۱۰۰۰

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: فرداد - شریف

طراح جلد: مرجان توانایانفر

«کلیه حقوق و نشر مخصوص و محفوظ ناشر می‌باشد»

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولی‌عصر، خیابان سید جمال‌الدین اسدآبادی

نبش خیابان فتحی شقاقی، پلاک ۳۲، طبقه ۲، واحد ۱۷

info@nashrenazari.com

www.nashrenazari.com

همراه: ۰۹۱۹۰۱۳۹۴۵۵

تلفن: ۸۸۱۰۲۷۷۵

پیام کوتاه: ۳۰۰۰۸۹۰۷۷۷۷۷۷۸

قیمت: ۵۵۰۰۰ ریال

به بهانه مقدمه

مجموعه‌ای را که در پیش‌رو دارید، با عنوان «کتابخانه» دومین اثر نویسنده محترم آقای محمد رنجبر است. وی متولد شهرستان رفسنجان است و تحصیلات خود را، در رشته مهندسی معماری در مقطع کارشناسی ارشد در سال ۱۳۷۷ در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران به پایان رسانیده.

او هنر هر سرزمینی را برگرفته از فرهنگ، آداب و رسوم و اعتقادات مردم آنجا دانسته و بر این باور است که بزرگ‌ترین و شاید تنها دلیل عقب ماندگی جوامعی چون ایران، غفلت هنرمندان آن نسبت به سرچشمه منابع فرهنگی و بومی‌شان یعنی «ادبیات» است. سرچشمه غنی‌ای که امروزه به جای تبدیل آموزه‌های ارزشمندش به نوعی «طرز فکر فلسفی ایرانی» که بایستی به مدد هنر آمده و به خلق آثاری فاخر نایل شود، بیشتر دستخوش برداشت‌های سطحی شده و کمتر مورد توجه عمیق و ژرف‌نگر قرار گرفته است.

در این رهگذار، وی شناخت «هویت» و «پرهیز از خودباختگی» را به عنوان اولین گام در این راه می‌داند و ضمن انجام مصاحبه‌ای با انتشارات نظری در خصوص تألیف اولین اثر خود (غریبه‌های کنکوری)، ادبیات داستانی را به دلیل روانی و زبان ساده، ارتباط ملموس‌تر آن با مخاطب، بهره‌گیری بهتر از کلمات و واژگان ادبی و بالاخره جذابیت برای خواننده عام - علاوه بر هنرمندان - به عنوان شیوه خود در حصول به هدف یاد شده مطرح می‌کند.

در کبوترخانه، که مشتمل بر سه داستان کوتاه با عناوین: بیری، دایره، انتقام و داستان نسبتاً بلند کبوترخانه می‌باشد، شناخت هویت، توجه به مفاخر بومی، اراده قوی و تزلزل‌ناپذیر در مقابل محرک‌های خارجی مورد تأکید قرار گرفته است.

شخصیت‌های موجود در داستان‌ها که از موجوداتی متفاوت انتخاب گردیده‌اند، هر کدام در موقعیت خود، و در دنیاهای فردی و اجتماعی مختلفی بسته به شرایطی که در آن قرار گرفته‌اند، در شناخت واقعی‌شان ناکامند و درگیر تلاش‌هایی بی‌ثمر، در جهت ایجاد تغییراتی در دنیای پیرامونی خود.

«بیری» گریه‌ای است که بر اثر یک سری اتفاقاتی که در جریان زندگی برایش به وقوع می‌پیوندد، هویت واقعی خود را تصادفاً گم می‌کند. «دایره» موجودی است که از خود واقعی‌اش خسته شده و «مشتی» انسانی است که روزگارش حالتی بینابین دو شخصیت قبلی دارد، انسانی که هم خود او و هم اتفاقات زندگی را مقصر می‌داند، با جلوه دادن خود به عنوان قاتل، دست به سرکشی نابودی خود به وسیله دیگران می‌زند.

و بالاخره داستان «کبوترخانه» که به جمعی از کبوتران ساکن در برجی که میراث پدران آنها است، اشاره دارد، که اهالی آن شخصیت‌هایی بسیار شبیه به شخصیت‌های داستان‌های قبلی که این بار نه به صورت فردی که به شکل گروهی و در کنار هم، به این بحران دچار می‌شوند و دانسته و ندانسته به آن دامن می‌زنند. علاوه بر مشابهت در رفتار و ویژگی شخصیت‌های تمامی داستان‌ها، در متن تمامی آنها نشانه‌ها و ردپاهایی از داستان‌های قبلی به چشم می‌خورد. وجود برج‌های کبوترخانه در روستایی که مشت‌ی در آن ساکن است و مشاهده کبوتری که

از فراز آن اوج می‌گیرد. صدای مونسور لب که در هر دو داستان کبوترخانه و انتقام به آن اشاره می‌شود، شخصیت‌هایی چون حاج قاسم و ارباب را تا اندازه زیادی به هم نزدیک می‌نماید.

به نظر می‌رسد که نویسنده قصد داشته است - بحد چپین متبیه‌های ویر - اتفاقی‌ای، بر نوعی یکپارچگی فیزیکی به کمک تشابه‌ها و تسامح - علاوه بر - مشابهت‌های معنایی - نیز دامن بزنند. استفاده از عبارات و واژه‌های معماری و شهرسازی که تخصص نگاشته است، در گوشه و کنار - سانس به ویر به چشم می‌خورد که می‌سک، حیوان در درک بهتر قصه مدد می‌رساند.

در تصویر حرم، جراحی که - حضور فردی جراحی به - به چشم ابی که به - حرمی - تحت تعقیب به - به - به یک دفعه - می‌شود و - سر حرم مسجری به - خودی کامل حرم - اما و اجدادی‌شان می‌گردد. اشاره به نسبی - بدست غصه و سطحی - مفهوم مدرنیته در سرب - بحد جامعه - در حرم مع - عقب‌مانده دارد.

جوامعی که تنها چاره جبران عقب‌ماندگی‌های خود را الگوبرداری از روش‌ها و اسلوب جوامع پیشرفته دانسته‌اند و در این راه به دلیل ضعف شدید در مطالعه و شناخت عمیق دلایل پیشرفت آنان، راه به خطا رفته و از ماکبای آباد تقلید از شکل ظاهری آن جوامع و ساکنینش سر در آورده‌اند، و در نتیجه جوامعشان را به ماشینی برای مصرف کالاهایی که شکل ظاهریشان را چون آنان - مدرن - می‌سازد، تبدیل نموده‌اند. کاریکاتوری از مدرنیته که محصولی جز به هدر رفتن منابع و استعدادهای بالقوه این جوامع ندارد.

در تمامی داستان‌ها، چه در مورد «بیری» با ظهور شخصیتی ناآگاه و بی‌خبر از حوادث پیرامونی‌اش، چه در مورد «دایره» به عکس به صورت آگاهانه، و چه در «انتقام» و «کبوترخانه»، که حالتی بینابین دارد، نویسنده سعی دارد، تا عواقب و تبعات آفاتی چون: به فراموشی سپردن هویت و اصل و ریشه، از دست دادن ارزش‌ها و جوهره درونی، و بی‌توجهی به هنرهای بومی و منطقه‌ای و بالاخره خودباختگی در مقابل خارجی‌ها و بیگانگان را گوشزد نماید.

بهره‌گیری از ابیاتی، به سبک حماسی در داستان کبوترخانه، کمک می‌کند، تا خواننده پارسی‌زبان با به یاد آوردن حکیم بزرگ پارسی‌زبان، «ابوالقاسم فردوسی» که به حق می‌توان او را نه یک شاعر که یک فیلم‌نامه‌نویس بزرگ ایرانی دانست، با این داستان ارتباط بهتری برقرار نماید.

در پایان با آرزوی موفقیت، برای نویسنده این کتاب، امید آن می‌رود، تا این داستان هم که پس از اولین اثرش «غریبه‌های کنکوری» دومین اثر او محسوب می‌شود، با اقبال خوبی از طرف شما خوانندگان هنردوست و هنرپرور ایرانی روبه‌رو شود و تلنگری باشد برای تفکر و اندیشه بهتر در مورد هنر و ارزش‌های بی‌شمار و فاخر ایران زمین.

انتشارات نظری